

Հուսիկ Արա

Դատարկ եմ բոլոր ժամերի մեջ

Անձն ու դատարկ էի,
եկար և ասացիր՝ լույս լինի,
և դու եղար իմ մեջ .
տեսա, թե որքան կատարյալ եմ:
Ես, որ չգիտեի անգամ շողի մասին,
ինձ ցույց տվեցիր լույսը ու տարար քեզ հետ.
հիմա ինչպե՞ս խաղաղվեմ:

Այգեպան էի,
եկար և ասացիր՝
դու կարող ես հողից երկինք արարել.
ես նայեցի քեզ
ու քո տեսքով ստեղծեցի
և հիացա՝ իմ այգին դրախտի պարտեզն էր:
Ես, որ չէի տեսել իմ հողից վերև ոչ մի երկինք,
համտեսեցի ինացության ծառից,
և ինձ ուղարկեցիր երկիր.
հիմա առանց դրախտ ինչպե՞ս ապրեմ:

Ոչ ոք ու ոչ մի տեղ էի,
եկար և ասացիր՝ ե՛ս եմ,
իրական եմ, ոչ թե երազ.
հոգի եմ քո հոգուն,

և մարմին՝ քո մարմնի համար:

Ես, որ ոչինչ էի,

ինձ տվեցիր Էություն՝

ա՛ն և լցվիր,

ու չկաս,

և դատարկ է մարմինս բոլոր ժամերի մեջ:

Երբ ինձնից տարել ես իմ վերջին օրը,

հիմա ես ինչպե՞ս մեռնեմ .

ոչինչ չկար քեզնից առաջ

ու ոչինչն է քեզնից հետո: